Написав Рибаков Віктор
П'ятниця, 12 квітня 2024, 12:39

В небесах

Земне життя вже проминає,
Та в серці не печаль і страх,
Його все більше потішає,
Надія бути в Небесах.

Хоча раніше я напевно,
Не мріяв навіть бути там,
А заслуговував на пекло,
Якщо судити по ділам.

Тепер я сумніви відкинув,
На те, що в Небо увійду,
Бо я покаявшись довірив,
Свій шлях спасителю Христу.

І сподіваючись на милість,
В часи страждання і тривог,
Я все частіше грішний мрію,
Про те, що нам готує Бог.

Хоча нам скупо Боже Слово,
Малює рай на небесах,
Та запевняє, що такого,
Не уявити і в думках.

Там всі забудуться скорботи,
Не буде смерті і плачу,
Прокляття, болю і хвороби,
Там кожну Бог зітре сльозу.

Земне життя так швидко плине,
Слабка і тлінна наша плоть,
Але для вічності нетлінні,
Нові тіла нам дасть Господь.

Коли ж тисячолітнє Царство,
Прийде під владою Христа,
Там будуть в святості і правді,
Часи блаженні для життя.

Тоді Небесний град на землю,
Зійде, коли її вогнем,
Очистить Бог від зла і скверни,
І ми увійдемо в Едем.

Бог нам поверне образ Божий,
Нрав досконалий і святий,
І не спокуситься там жоден,
Бо ворог знищиться людський.

І ми в раю на дивування, -
Із Богом, як Адам близьке,
Знов будем мати спілкування,
І Боже бачити лице.

І всіх записаних у книзі,
Бог забере на Небеса,
А значить з нами будуть ближні,
Усі, хто вірував в Христа.

Нам не наскучить рай ні трохи,
Бо мало й вічності часів,
Щоб дивні всі діла Господні,
Пізнати в славі і красі.

Бог дав нам волю, і до смерті,
Обрати кожен вільний сам,
Чи бути в вічності у пеклі,
Чи з Богом бути в Небесах.